

ції та попередній досвід засвоєння знань студента суттєво впливають на темп його навчання.

У наш час певних змін традиційна освіта, як система одержання знань, нажаль, відстає від реальних потреб сучасної науки та виробництва. Отже, система освіти в інноваційному ВНЗ повинна бути відкрита перед сучасними науковими дослідженнями та сучасною економікою. У навчальному плані такого ВНЗ повинні бути присутні такі форми навчання, як тренінги, удосконалені практичні заняття, семінари різних типів (проблемні, системні, орієнтовні, міждисциплінарні) та активні методи навчання — ділові та рольові ігри, метод «круглого столу», а також не менш важливим має місце стажування на виробництві й у науково-дослідних організаціях.

Треба відмітити, що в освіті сучасні інноваційні технології навчання при вдалому використанні дозволяють вирішити водночас три навчально-організаційні задачі: підпорядкувати процес навчання керівному впливу викладача; забезпечити активну участь у навчальній роботі студентів усіх рівнів підготовки до заняття; встановити постійний контроль за процесом засвоєння навчального матеріалу.

Підсумовуючи, можна сказати, що багато вчених-викладачів бачать необхідність у розробці новітніх технологій навчання для активізації навчальної діяльності студентів. Дана проблема залишається і в наш час. У реалізації поставлених цілей проблемного та розвиваючого навчання лежать інноваційні методи, які допомагають скоротити витрати часу на освоєння знань і формування умінь і навичок, розвивати самостійність мислення та мовлення студентів, вчать виділяти головне в навчальному матеріалі та, як свідчить практика, є необхідною умовою для підготовки висококваліфікованих фахівців і приводить до позитивних результатів.

Власенко Т. В., старший викладач кафедра аудиту

ІНТЕГРОВАНІ ЗАНЯТТЯ ЯК ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

На сучасному етапі розвитку України в педагогічних виданнях активно обговорюються питання оновлення змісту освіти, запровадження інноваційних освітніх технологій у навчальному процесі. До перегляду методів навчально-виховного процесу спонукає приєднання України до Болонського процесу, глобалізація та інтеграція в Європі, зростання конкуренції у сфері освіти.

По-новому усвідомлюється роль викладача в навчально-виховному процесі. Викладач сучасного навчального закладу, як зазначає О.А. Бурунова із Волинського національного університету, повинен за будь-яких умов намагатися виконувати свій обов'язок і професійну місію: розвиватися самому, тим самим забезпечувати можливості для розвитку інших — своїх студентів. Важливо, щоб педагог був не джерелом інформації, а організатором мисле-творчого процесу.

Змінилося соціальне замовлення суспільства до вищих навчальних закладів — це формування особи, здібної до творчості, здатної усвідомленому, самостійному вивченню своєї діяльності, яка вміє працювати на результат. Усе це вимагає від спеціаліста фундаментальних і глибоких знань. Проте здійснювати реформування освіти неможливо без активного впровадження в навчальний процес нових технологій навчання, інтерактивних методів викладання окремих дисциплін із застосуванням новітнього інформаційного і технічного обладнання. Тому актуальною є проблема пошуку таких технологій організації підготовки спеціалістів, які б не замикалися на змісті та специфіці окремої навчальної дисципліни, а надавали можливість системно перебудувати навчальний процес і мали характер полі-технологій. Саме інтегровані заняття дають можливість забезпечити взаємопроникнення змісту навчальних дисциплін, синтезувати їх у цілісну систему, об'єднати знання і уміння з різних галузей наук, використати нові методи і прийоми активізації пізнавальної діяльності. Сутність, мету, переваги та види інтегрованих занять визначає О. Акуліна (1, с. 41). На її думку, завдяки заняттям цього типу усуваються такі проблеми: дефіцит часу, визначеного на вивчення кожної дисципліни навчального плану; перевантаження студентів інформацією; недостатня кількість часу для засвоєння матеріалу, передбаченого програмою. І. Нестеренко вважає, що основною метою інтегрованих занять є систематизація знань та умінь студентів з різних дисциплін для формування професійного мислення, аналізу та індивідуального підходу до вирішення проблем (2, с. 51).

Успіх інтегрованого заняття залежить від рівня його методичної підготовки і передбачає володіння організаційними формами проведення занять, методами і прийомами навчання. Інтерес до методики підготовки і проведення інтегрованих занять пояснюється насамперед тим, що сьогодні не існує чіткого дидактичного бачення цієї проблеми, а звідси — відсутні теоретичні обґрунтування педагогічної технології її застосування. Відомі такі три рі-

вні інтеграції змісту навчального: в межах дисципліни; міждисциплінарна; трансдисциплінарна.

Метою вивчення інформаційних систем і технологій в обліку аналізі і контролі зі спеціальності «Облік і аудит» є ознайомлення студентів з будовою інформаційних систем і можливостями розв'язування прикладних завдань у сфері бухгалтерського обліку, фінансів, бізнесу та економіки. Отже інтегруючи зміст кількох навчальних дисциплін, таких як: бухгалтерський облік, облік в бюджетних установах, аудит, економічний аналіз, фінансовий аналіз та ін. і при цьому відпрацювати конкретні теми із застосуванням відповідних програмних продуктів, які розглядаються в межах вивчення предмету ІСОАК можна створити сприятливі умови для різнобічного розгляду інформації та систематизації знань, забезпечити комплексність формування професійних знань, умінь, навичок.

Література

1. Акуліна О. Інтегроване заняття — одна з форм інформаційних технологій // Освіта. Технікуми, коледжі. — 2002. — № 1.
2. Нестеренко І. Інтегровані заняття — Шлях до формування висококваліфікованого фахівця // Освіта. Технікуми. Коледжі. — 2007. — № 2 (17).

Гавриловська Л. М., канд. екон. наук, доц.
кафедри обліку підприємницької діяльності

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Найважливішим завданням освіти на сучасному етапі є підвищення якості виховання. Успішне вирішення цього завдання значною мірою залежить від викладача, його професійної кваліфікації. Нинішній викладач вищої школи має володіти високою загальною й педагогічною культурою, бути довершеним професіоналом.

Професійна діяльність викладача охоплює наукові пошуки, суто викладацьку діяльність, методичну роботу, виховний та організаційний вплив на студентство.

Педагогічна майстерність — це професійне вміння оптимізувати всі види навчально-виховної діяльності, спрямувати їх на всебічний розвиток і вдосконалення особистості, що забезпечує